עירין קדישין — בא

קדש לי בכור וגו'. בכור הוא המחשבה הראשונה בקומו בבקר לקדש אותה לה'. הן של אהבה לאהבת ה' והן של שאר מדות. וזה לעומת זה כשנפל המחשבה עם המדות של סט"א נקרא בכור מצרים. והעצה לקשר המחשבה לשורשו שיהיה בלתי לה' לבדו היא בעטיפת ציצית. כי ציצית עולין ל"ב חוטין והוא השם אשר הכה בכור מצרים כמש"ה (שמות יב) וה' הכה כל בכור דהיינו שם ל"ב. כשמבטל לבכור דקליפה מקשר עצמו בכור דקדושה. ולכן תיכף אחר הנחת ציצית אפשר להניח תפילין שהוא פרשת קדש והבן:

סליק